

det, som Commissionen ligesaavel som han erkjendte for at være rigtig, og man altsaa i Regjeringsudkastet fandt, at disse Bestemmelser vare fjerne, blev dette fra Udvalgets overveienende Fleertals Side mødt med megen Anerkjendelse. Jeg skal kun udtale, at det vilde gjøre mig ondt, om den høitærede Ministers Anskuelse om, hvad der kan finde Gjenklang her paa Rigsdagen, i den Henseende skulde blive stuet. Særligt med Hensyn til det Forslag, der er stillet til § 24, skal jeg bemærke, at man i ethvert Tilfælde ikke med Hensyn til dette kan paaberaabe sig, hvad der blev gjort gjældende i Mødet igaar Aftes, nemlig at man, saalænge det uheldige Fæsteforhold bestaar, ogsaa skulde opretholde de særlige Begunstigelser, der gjennem Lovgivningen vare tilstaaede Fæstterne; thi dette Forslag har Intet at gjøre med Fæsteforholdet. Her tales der om en Begunstigelse, som det hedder, for Selveierbønder; men det vil være ethvert af de ærede Medlemmer bekjendt, at det kun er høist uegentligt, at man kan sige, at det kun er Bønder, denne Begunstigelse kommer tilgode; thi den kommer alle Besiddere af Landeiendomme tilgode, uden Hensyn til Jøbsel eller Stand, naar deres Eiendomme ikke overstige en vis Størrelse, nemlig 12 Tdr. Hartkorn, forsaavidt Taler er om det saakaldte frie Hartkorn. Jeg skal, efter hvad jeg nys tillod mig at sige, ikke komme tilbage igjen til det ærede Mindretals Forslag under Nr. 23, men derimod maa jeg med Hensyn til Udcastets § 31 tillade mig at gjøre opmærksom paa den væsentlige Forandring, som der ved denne Bestemmelse indføres i Henseende til det Mugjældende. Nu er jo nemlig Reglen den, at naar en fast Eiendom sælges, bliver der Brug for dobbelt stempelt Papir, da saavel Kjøbecontract som Skjøde skal udfærdiges paa stempelt Papir, og begge Dele skal egentlig udfærdiges paa 1ste Classes Papir, kun med den Undtagelse, at Kjøbecontracter, der ere bestemte til at opfyldes inden 2 Aars Forløb, kunne udfærdiges paa stempelt Papir af 2den Klasse; der er fremdeles den Særegenhed tilføjet, at det tilbeels end ikke staaer i den Privates Magt, ved at unblade at oprette Kjøbecontract, ganske at frigjøre sig for Udgift til Stempelpapir i den Anledning, idet

der nemlig, naar man skal have et Skjøde thinglæst, altid bliver Spørgsmaal om, hvorvidt Kjøbecontract er oprettet, og det, naar dette angives ikke at være Tilfældet, er nødvendigt, at der udfærdiges en Attest derom paa 3die Classes Stempelpapir. § 31 i Lovudkastet gaaer ud paa at fastholde en Stempelafgift af $\frac{2}{3}$ pCt. ved Omsætning af faste Eiendomme, men denne Stempelafgift fordres kun een Gang, saaledes at naar Vedkommende har udfærdiget en Kjøbecontract paa stempelt Papir af 1ste Klasse, saa staaer det ham frit for bagefter at paategne Skjødet paa Kjøbecontracten eller at lade et Skjøde, udfærdiget paa ustemplet Papir, vedhefte Kjøbecontracten. Det er altsaa en betydelig Lettelse for den solide Eiendomshandel, som derved indføres, og der bliver selvfølgelig ikke Spørgsmaal om nogen Attestation i sin Tid ved Skjødets Thinglæsning om, at der ikke har været oprettet Kjøbecontract. — Til § 33, der giver nærmere Regler for, hvorledes den stempelpligtige Værdi ved Eiendomshandler skal beregnes, har det ærede Mindretal, som jeg tidligere har nævnt, stillet et Forslag, der gaaer ud paa, at de saakaldte halve Kjøbesummer, der tilhøre Statskassen, og som indestaae i visse Eiendomme paa de forrige Rytterdistricters Gøbser, ikke skulle regnes med ved Beregningen af Kjøbesummens Størrelse. Det forekommer mig og jeg tør sige hele det øvrige Udvalg, at dette Forslag af det ærede Mindretal fremtræder som mindre velbegrundet. I den mugjældende Lovgivning er der gjort flere Undtagelser med Hensyn til, hvad der skal regnes med til Kjøbesummens Bestemmelse, og derunder ere ogsaa disse halve Kjøbesummer indbefattede; men naar man opretholder den modsatte Regel, hvorfor der vistnok kan anføres gode Grunde, at en Kjøbesums Størrelse maa beregnes efter den Værdi, som Eiendommen i og for sig har i Handel og Wandel, og som naturlig bestemmes ikke blot ved de contante Penge, Kjøberen skal udbetale, men ogsaa ved Alt, hvad han overtager og som bliver indestaaende i Eiendommen, saa forekommer det som sagt Udvalget, at der ikke er nogenfømhelst Grund til at fastholde denne ganske særegne Undtagelse i Mindretallets Forslag Nr. 24. Jeg skal dertil sige, at det vist-